tai me vanhemmat hyvää tarkoit tavassa tietämättömyydessämme olemme käyttäneet kokonaan vääriä menettelytapoja koettaessamme kehittää näitä hyviä ominaisuuksia lapsissa.

Meidän tulee visusti painaa mieleemme ja pitää mielessämme tämä tosiasia, että lapsi, joka voi itkeä lujaäänisesti ja kauan jonkun vissin toivomuksensa saavuttamiseksi, joka pysyy kaiken aikaa lujasti kiinni asiassa, lapsi, joka voi kestää sellaisen kiukunkohtauksen ilman ruumiillista vauriota itselleen, se lapsi omaa ruumiillista energiaa, luonteen lujuutta, lujaa tahtoa ja ajatuksen ja toiminnan keskittämiskykyä. Sama lapsi voi yhtä voimakkaasti ilmaista voimakkaan tunne-elämänsä ilon ilmaisuissa, kuin hän ilmaisee sen suuttumuksen ja pettymyksen osoituksessa. Ja mikä on vielä enempi, tämä sama lapsi voi käyttää ruumiillisen energiansa, lujan tahtonsa ja sitkeytensä tehdessään jotain hyödyllistä, rakentavaa, avuliasta ja varmaa työtä sen sijaan että käyttäisi sellaiset erinomaiset voimat, sellaiset kiitettävät luonteenominaisuudet hävittävällä tavalla kiukun purkauksissa ja onnettoman mielentilan ilmaisuissa.

Meidän täytyy ymmärtää, että meidän äitien, isien, opettajien ja kaikkien aikuisten, jotka ovat vastuunalaisia siitä opetuksesta ja vaikutelmista, mitä lapsi ensimäisinä vuosinaan saapi, velvolisuus ja tilaisuus on ottaa vakavasti tämä kallisarvoinen raaka-aine ja muodostaa siitä mahdollisimman hyödyllinen ja hyvä olento. Pääasia, suurin kysymys tässä on se, että hoitaa ja käyttäytyä lapsen kanssa siten, että voimme estää hyödylliset luonteen ominaisuudet kulumasta hukkaan kiukun ja pahanmielen ilmaisuissa.

Voidaksemme säilyttää ruumiillisen terveyden kodissa tulee sen olla puhdas ja vapaa taudin basilleista. Aivan samoin on laita myöskin lapsen luonteen suhteen. Välttääksemme lapsen kiukuttelemasta täytyy kodista poistaa kaikki mahdolliset syyt, jotka johtavat lapsen kiukutteluun. Kodin tulee olla puhdas pahansisun basilleista.

Koettaessamme estää lapsen luonteen kehittymästä äkäiseksi ja säästää ne hyvät ominaisuudet lapsen luonteessa, jotka menevät haaskioon kiukun purkauksissa, tulee meidän ensin ottaa huomioon kaksi päätekijää ja painaa ne visusti muistiimme. Ensiksi tulee meidän, lapsen varhaisemmasta iästä alkaen, poistaa kaikki mahdolliset syyt, jotka synnyttävät vastenmielisyyttä ja kiukkua — ja ne syyt ovat moninaiset kodeissa yleensä. Meidän tulee muistaa, että pahasisu ja juonittelu, kuten monet muut tavat sekä hyvät että pahat, voivat saada alkunsa hyvin vähäpätöisistä sattumista tai jatkuvista tapauksista ja että niiden jatkuessa pääsee kiukuttelu ja äkäpäisyys juurtumaan. Toiseksi meidän tulee pitää hyvä huoli siitä, että lapsen varhaisimmista kuukausista alkaen ne parhaat luonteenominaisuudet lapsessa, jos niitä väärin ymmärretään, tai pidätetään, tai väärin käsitellään, johtavat luonteen kehittymistä juonittelevaksi ja äkäiseksi ja että näiden hyvien luonteenominaisuukseni täytyy saada vapaasti, normaalisesti ja suotuisissa olosuhteissa kehittyä siten, että ne aina yhä kasvavat ja laajentuvat.

Ehkä suurimpana syynä lasten juonitteluun on elämän tapojen säännöttömyys, jota usein vielä on pahentamassa vanhempien epäjohdonmukainen käyttäytyminen lapsia kohtaan. Ei ole mitään sen parempaa keinoa lasten luonteen hyvien ominaisuuksien säästämiseen kuin on säännöllisyys jokapäiväisessä elämässä. Lapsi, joka ei ole saanut ruokaansa säännöllisesti määrätunneilla päivästä, jota ei ole opetettu syömään pöydässä ruokaansa siististi luonnollisesti juonittelee ruuan aikana ja tämä saattaa sekä lapsen että äidin energiaa hukkaan ja sen lisäksi lapsi ei saa ruuasta sitä ravintoa mitä hän siitä voisi saada ja juonittelusta johtunut hermostuneisuus pilaa lapsen ruokahalun vielä kaiken muun hyvän päälle.

Kiukuttelu ruuan aikana voi joskus näyttää hyvin vähäpätöiseltä seikalta, mutta jos sellaista saa pitemmälle jatkua, niin siitä on seurauksena heikontunut terveys ja juonikas, hillitön sisu.

Äiti, joka on tottunut panemaan lapset nukkumaan aina vissinä aikana illasta ja säännöllisesti pitää sen tavan, eikä anna tapahtua mitään sellaista juuri lasten levolle mennessä, joka saa heidän mielensä jännityksiin, niin hän hyvin vähällä vaivalla pääsee lasten nukuttamisesta iltasin. Ja on aivan yhtä helppo pitää säännöllisen levollemenoajan kuin säännöttömän levolle menoajan. Useammassa tapauksessa on ajattelemattomuus pääasiallisena syynä lasten elämän tapojen säännöttömyyteen, ja lasten juonitteluun ja pahaan sisuun. Tässä yksi esimerkki: (Jatk.)

KODIN OSASTO

Olkaa enemmän neuvovaisia lapsillenne.

"Älä nyt ole varomaton, Harry", sanoi äiti antaessaan poikansa kantaa maitovatia kissalle. Harryn otaksutaan tästä käskystä ymmärtävän että hänen ei saa kompastua oven alla olevaan mattoon ja että hänen tulee kantaa vati tasalsesti ja kohtisuorassa ettei siitä pääse mitään läikkymään; mutta poika ajattelee niin kiinteästi sita kuinka varovaisesti hän tulee laskemaan vadin lattialle, että unohtaa muun varovaisuuden ja kompastuu mattoon ja samalla kaatuu. Ja sitten äiti sanoo tuskaisella äänellä: "Eukö minä sanonut sinulle, että ole varovainen?" ja Harry ihmettelee sitä, että mikä siinä on kun hän aina tekee väärin, vaikka aina koettaa parhaansa tehdäksensä kaikki asiat oikein.

Me unhotamme sen seikan liian usein, että lapset eivät voi ymmärtää yleistä epämääräistä ajatuksen tulkintaa yhtä hyvin kuin me aikuiset. Siinä ei ole kylliksi, että lapselle sanotaan vaan "ole kiltti", "tai ole itsekäs". Meidän täytyy antaa lapsille jotain sellaista tehtävää, missä heidän ajatuksensa voi toimia vissin johteen mukaan, tai mikä on vieläkin parempi, antaa heille ymmärrettävä esimerkki siitä mikä on kilttinä olemista ja mikä on epäitsekkyyttä.

Jos koetat saada lapsen nukkumaan ja sanot toisille lapsille, että: "olkaa hiljaa", niin joudut hyvin lyhyessä ajassa ajattelemaan, että lapset ovat kovin tottelemattomia. Mutta jos sanot heille: "lapset olisitteko niin hyviä ja leikkisitte sitä siivoa hiljaista leikkiä, jota me leikimme tässä eräänä päivänä kun pikku siskoa pantiin nukkumaan," niin silloin mahdollisesti saatte paremmat tulokset ja lapset eivät ole "tottelemattomia."

Emäntien muistikirjaan.

Useinkin on marja ja hedelmäpiirakoilla se ominaisuus, että sisusta liottaa alakuoren, joten se ei kypsy hyvin. Tämän välttämiseksi sivelkää alakuori kouhkeaksi vatkatulla munan valkuaisella. Tämä estää marjan nesteiden painumisen piirakan kuoreen.

Lasten kenkien pohjat saadaan vedenpitäviksi antamalla niiden seistä pellavaöljyssä (linseed oil) yli yön. Pankaa öljy matalaan vatiin, siihen kengät seisomaan, vaan ei pidä panna niin paljon öljyä, että se täyttää kengät sisältä. Täten voidaan estää lasten kengät likoamasta sateisella ilmalla ja kasteisella nurmella ja voidaan siten välttää kylmyydestä johtuneet lasten vaivat.

Useinkin kiireitä töitä tehdessä unohdetaan katsoa uuniin ajallaan kun uunissa on jotain paistumassa. Siksi on hyvä käyttää herätyskelloa apunaan laittamalla sen soimaan silloin kun on aika katsoa uuniin. Siten voi emäntä tehdä huoletta muita töitään siksi kunnes kello sanoo, milloin uuniin on katsottava.

Särkyneen lasin siruset voidaan lattialta parhaiten poimia pois laskemalla villainen kankaan pala niiden päälle. Lasin sirpaleet tarttuvat villakankaaseen ja siten voi ne poistaa lattialta helpommin kuin lakasemalla.

Karasiini estää kärpästen sikiämisen, jos sitä pirskotetaan rikkakasoihin ja lantakasoihin, joissa kärpäset sikiävät.

Lasten tulevaiselle elämälle on hyvin tärkeä seikka se, että heidät pidetään puhtaana. Peskää pienten lasten sukupuolielimet joka ilta, niin kauvan kun he ovat vielä pieniä eteivät itse voi pestä. Ja kun he tulevat isommiksi opettakaa heidät pitämään itsensä puhtaina.

Itsesaastuus ja siveettömät mielikuvitukset ovat hyvin usein ruumiillisen likaisuuden suoranaisia seurauksia.

ÄITI JOKA AINA TORUU.

Mrs. Owens on äiti, joka aina toruu ja muistuttaa. Kun hänen ainoa lapsensa Joe oli vielä pieni lapsi, kuoli hänen miehensä — siten pelastuen alituiselta torumiselta.

Mrs. Owens ei suinkaan ole häijy eikä pahansuopa nainen. Päinvastoin. Tämä pikku äiti mielelään tekee mitä suurimpia uhrauksia poikansa hyväksi saavuttaakseen pojallensa parasta mitä saavutettavissa on ruumiillisesti, henkisesti ja siveellisesti; mutta se ei suinkaan estä äitiä vahingollisesti vaikuttamasta pojan luonteeseen muistutuksella muistutuksen perään siitä saakka kun poika aamulla sitoo kengännauhansa siihen asti kun hän lukee iltarukouksensa.

Vanha tarina kertoo äidistä, jolla oli tapana sanoa, että "meneppä katsomaan mitä Janne tekee ja käske hänen lakata." Tämä tuntuu meistä hyvin naurettavalta, mutta aivan samanlaista saamme hyvin usein kuulla Mrs. Owenin kotona. Siellä kuultiin aivan äskettäin seuraavaa:

"Älä potki kengilläsi pöydänjalkoja, Joe. Huomasin juuri miten kauheita naarmuja sinä olet niihin tehnyt."

Ja heti jälkeen:

"Joe rakas, älä makaa sillä tavalla pöydän päällä, se näyttää kovin rumalle."

Ja niin sitä jatkui yksi muistutus, tai varoitus toisensa jälkeen sensijaan että pojalle olisi puhuttu rohkaisevalla ja lohduttavalla tavalla, josta poika saisi halua ja intoa koettamaan tehdä äidilleen mieliksi.

Mitäs läksyä sinä nyt luet, Joe?" kysyi taas äiti.

"En minä nyt mitään läksyä lue, minä luen Hans Brinkeriä. Oh, äiti, tämä on vasta jännittävä kirja pojasta joka..."

"Jestas, Joe! Minä luulin että sinä luet historia läksyjäsi, Eikös teillä ole tutkinto huomenna?"

"On kyllä äiti, mutta minä olen varma siitä, että osaan läksyni. En ole ainoatakaan kysymystä vastannut väärin koko viikolla."

"Älä ole liian varma. Muistathan että viime tutkinnossa sinä sait vain yhdeksänkymmentäviisi kun olisit yhtähyvin voinut saada sata."

Joe alkoi jo rypistää kulmiaan kun hän vastasi:

"Minä silti sain korkeimman arvon koko luokalla."

Vaan äiti edelleen jatkoi:

"Älä koskaan ole liian varma, jos et ole tehnyt parastasi", ja sitten hieman hengähdettyään hän jatkoi:

"No, Joe, eiköhän sinun olisi parasta mennä nukkumaan."

"Oh joutavia. Mitä hyötyä siitä on, että näin aikaisin men nukkumaan. Minä haluan nähdä miten Hanssille käy kun..."

"Joe, minä en halua sinulle kerrata yhtä ja samaa asiaa moneen kertaan. Pane heti kirjasi pois ja mene nukkumaan."

Paljon vähemmällä melulla kuin mitä voi odottaa pani Joe kirjansa pois — Hans Brinkerin — hyväilevin käsin viimeiseksi.

Seuraavana päivänä huomasi äiti Joen erään pojan seurassa, josta äiti ei tietänyt ja tiedusteli kohta Joen kotiin tultua miksi hän sellaisen pojan kanssa seurustelee.

"Bill voi hypätä kuusikymmentäkahdeksan tuumaa korkealle ja hän voi kiertää tangon viisitoista kertaa; hän oli meidän paras pallonheittäjä viime vuonna — emmekä me hävinneet yhtään peliä niin kauan kun Bill oli heittäjänä. Hän on minun paras toverini."

Poika puhui nopeaan ja innostuneesti puolustaessaan toveriaan ja äänessään sointui tavallista suurempi katkeruus. Oli sel-